

Той казва на своята възлюбена: когато си слаба, сама не ходи. Слабитѣ хора въ опасни мѣста нѣматъ право сами да ходятъ.

Та, казвамъ: ние трѣбва да разрѣшимъ важния въпросъ въ насъ. Кой е този въпросъ? Въ човѣшката душа има много пороци, много недоразумѣния се явяватъ вътрѣ въ васъ. Тѣ сж тия животни, тия змии, и ние трѣбва да имаме силата на графъ Берози, неговата вътрѣшна смѣлость, за да ги отстранимъ отъ себе си. Това, че единъ вълкъ е въ насъ, не значи, че той е нѣщо сраснато съ насъ, той е нѣщо външно. Вие трѣбва да опитате силата Божия. Какъ? — Или вие сами, или този, който ви обича, трѣбва да ви освободи отъ боата. Когато вие ходите съ Бога, и тази змия се обвие около васъ, вие ще видите ржката на вашия Учитель, и змията, подъ силата на неговата ржка ще отпусне тѣлото ви и вие ще бждете свободни. Тази свобода вие ще я почувствувате съ наставане на единъ вътрѣшенъ миръ. Нѣма по-красиво нѣщо отъ това въ свѣта, да знае човѣкъ, че той ходи съ Бога. Тѣй както до сега сжществуваме въ свѣта, Богъ само отчасти се проявява въ нашето естество, и то не всѣкога. Богъ се проявява само въ ония добри моменти на нашето съзнание. Отворишъ сърцето си, оставашъ благъ, и Богъ се проявява. Затворишъ сърцето си, ставашъ жестокъ, нѣма Го Богъ. Та, трѣбва да знаемъ, че въ всички моменти на благородни пориви и постянки Богъ е, който дѣйствува върху насъ, и Неговата ржка ни освобождава. Въ моменти на алчностъ, грубостъ, човѣкъ държи тия животни въ себе си, и тогава Богъ не се проявява. Ние каз-